

донаселение на свѣтътъ. Мнозина говоратъ, че отъ петъте китайски жители само двоица сѫ чисти китайци, но и това свѣдѣние не ослаблява твърде много гореказанната цифра, защото въ Япония, въ Тибетъ и въ Монголия живѣе сѫщото племе. Тука сме должни да кажеме и това, че между тие господствующи езици и до днесъ още сѫ сѫхраниле множество други, които и до тая минута сѫ сѫхраниле своята особенность.

Филологията ни убѣждава още, че индо-европейските езици сѫ произлѣзле отъ санскритскиятъ. Ние не вѣрваме, защото филологическите изслѣдования за тоя вопросъ сѫ безоснователни, темни и доволно чѣсто смѣшни. Ние знаеме само това, че въ Европа сѫществуватъ четири главни езици, отъ които сѫ произлѣзле или отъ които сѫ са видоизмѣниле другите. Така, напримѣръ, отъ елинскиятъ езикъ произхожда ново-грѣцкиятъ, отъ латинскиятъ — французскиятъ, италиянскиятъ и испанскиятъ, отъ славянскиятъ — бѫлгарскиятъ, сѫрбо-хорватскиятъ, рускиятъ, малорускиятъ, полскиятъ, чешкиятъ, словацкиятъ и лужицкиятъ, а отъ келтскиятъ — германските нарѣчия, шведскиятъ, холандезкиятъ и данскиятъ. За ингелизскиятъ ние говорихме вече по-горе. Освѣнъ тие езици или освѣнъ тие народности, въ Европа живѣятъ още турци, маджаре, албанци (арнауте), литовци, шотландци, цигане и др. На Кавказъ сѫществуватъ 70 езика, ако нѣкои изслѣдователи и да ни увѣряватъ, че тие не сѫ повече отъ 12, защото по-голѣмата часть отъ тие езици сѫ сходни между себѣ си. Въ Африка и въ Америка така сѫществуватъ множество езици, ако филоло-